

РЕШЕНИЕ

№ 3730

гр. София, 09.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 04.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **2024** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК във връзка с чл. 107 и чл. 144 от ДОПК и във връзка с чл. 4, ал.1 от ЗМДГ.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място], чрез адв. Б. П. от Адвокатско дружество „С. и П.“ против РА №СФР19-РД28-1/10.01.2020г ,издаден от Е. К. и В. П. ,органи по приходите в Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ отдел „Ревизионен контрол“ в Столична община , потвърден с решение № СОА20-РД28-1/10.01.2020г на Кмета на Столична община,с който на дружеството са определни публични задължения за ДНИ и ТБО ,едно с лихвите , в общ размер на 124642.32 лв за периода 01.01.2014г – 31.12.2018г . В жалбата се твърди ,че дружеството е собственик на следните имоти :

1. Поземлен имот, находящ се в [населено място], район „К. поляна“, с площ от 456 кв.м., планоснимачен № 843, кв.169 - стар 228а, по действащия регулационен плана на [населено място], район „К. поляна“, местност „Разсадника Бежанците - II част“ и

2. Поземлен имот, находящ се в [населено място], район „К. поляна“, с площ от 248 кв.м. по графични данни от скица, а по документ за собственост е с площ от 232 кв.м., планоснимачен № 844, кв.169 - стар 228а, по действащия регулационен плана на [населено място], район „К. поляна“, местност „Разсадника Бежанците - II част“.

Сочи се ,че с решение № 697 от протокол № 51/19.11. 2009г. и решение № 960 /16.12.2009 на МС, е приет нов общ устройствен план /ОУП/ на Столична община и е извършена промяна в предназначението на имота – от комплексно застрояване за

озеленяване, поради което от датата на промяната в предназначението на имота, за СО възниква задължението да придобие по предвидения от закона ред собствеността върху процесния имот и да поеме задълженията за същия имот. Според доводите в жалбата непредприемайки предвидените от закона действия по отчуждаване на имота, СОС не е изпълнил законовите си задължения, поради което за жалбоподателя не следва да възникват допълнителни тежести от това недобросъвестно поведение, в това число и такива за данък и такси по ЗМДТ.

Иска се отмяна на оспорения РА и присъждане на разноски .

В съд.заседание жалбоподателя не се представлява ,с молба от 03.02.2021г проц.представител адв. П. ,заявява ,че поддържа жалбата си на посочените в нея основания и моли да бъде уважена.Представени са доказателства за реализирани разноски във връзка със съдебното производство.

Ответника се представлява от юриск.В. ,която се придържа към аргументите в потвърдителното решение на кмета на СО и моли да се отхвърли жалбата .

Административен съд, С.- град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата на [фирма] [населено място] против РА №СФР19-РД28-1/10.01.2020г ,издаден от Е. К. и В. П. ,органи по приходите в Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ отдел „Ревизионен контрол“ в Столична община , потвърден с решение № СОА20-РД28-1/10.01.2020г на Кмета на Столична община е процесуално допустима като подадена от надлежна страна – адресат на оспорения РА и в предвидения от чл. 15б, ал.1 във връзка с чл. 144 от ДОПК преклузивен срок за обжалване ,но неоснователна по следните съображения :

С оспорения РА е определен Данък върху недвижимите имоти /ДНИ/ - главница в размер на 23 452.75 лв. и съответните лихви за просрочие към тях, изчислени към 25.10.2019 г. в размер на 7 492.48 лв. и такса за битови отпадъци /ТБО/ - главница в размер на 68 751.25 лв. и съответните лихви за просрочие към тях, изчислени към 25.10.2019 г в размер на 24 945.84 лв., т.е. общото установено публично вземане за внасяне от дружеството е в размер на 124 642.32 лв. /таблицата стр.31 в РА/

Ревизионното производство е образувано на основание чл.112 и чл.113 от ДОПК въз основа на издадена Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ с рег. № СФР19-РД01-45/02.07.2019 г. от Е. К. на длъжност „началник" в отдел „РК" при дирекция „РВС-СО (съгласно Заповед за назначаване рег. № СОА17-РД15-11170/01.11.2017 г. на Кмет на Столична община), оправомощен с Разпореждане рег. № СФР17-ВК66-613/13.11.2017 г. на М. М. - директор на дирекция „РСВ"-СО (съгласно Заповед за назначаване рег. № СОА16-РД15-10720/04.11.2016 г. на Кмет на Столична община) –стр.104 от делото ,за извършване на ревизия на [фирма] за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2014г – 31.12.2018г .

В срока по чл.117, ал.1 от ДОПК е изготвен Ревизионен доклад с рег. № СФР19-ТД26-201/02.09.2019 г. подписан от определените ревизиращи органи по приходите, а въз основа на него е издаден и оспорения РА № СФР19-РД28-1/10.01.2020г ,издаден от Е. К. и В. П. ,органи по приходите в Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ отдел „Ревизионен контрол“ в Столична община.

От изложеното се установява ,че не са допуснати процесуални нарушения , които да обусловят нищожност на горепосочения РА.

За да определи дължимите публични задължения на [фирма] по ЗМДТ за притежаваните от последния недвижими имоти : Поземлен имот, находящ се в [населено място], район „К. поляна“, с площ от 456 кв.м., планоснимачен № 843, кв.169 - стар 228а, по действащия регулационен плана на [населено място], район „К. поляна“, местност „Разсадника Бежанците - II част“ и Поземлен имот, находящ се в [населено място], район „К. поляна“, с площ от 248 кв.м. по графични данни от скица, а по документ за собственост е с площ от 232 кв.м., планоснимачен № 844, кв.169 - стар 228а, по действащия регулационен плана на [населено място], район „К. поляна“, местност „Разсадника Бежанците - II част“ ,органа по чл. 4, ал.1 от ЗМДТ – служител в общинската администрация, дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ отдел „Ревизионен контрол“ в Столична община е приел ,че гореописаните имоти следва да се обложат с ДНИ ,съгласно чл.10 от ЗМДТ в приложимата редакция към 2018г .

За гореописаните недвижими нежилищни имоти е подадена декларация по реда на чл.17, ал.1 ЗМДТ/отм./от дружеството, както следва:

1.вх. № 11-00-09-000001/07.01.2009 г. за имот с пл. № 844, с площ 248 кв. м. е декларирана отчетна стойност в размер на 871 863.95 лв., за който е открита партида M0900001_090107_11.

2. с вх. № 11-00-09-000002/07.01.2009 г. за имот с пл. № 843, с площ 456 кв. м. е декларирана отчетна стойност в размер на 1 603 102.54 лв., за който е открита е партида M0900002_090107_11.

От жалбоподателя са представени писмени обяснения с рег. № СФР19-ГД26-144-/2/13.08.2019 г. в които е уточнено, че отчетната стойност на имот с пл. № 844, кв.169, с площ от 248 кв. м. е в размер на 881 257.86 лв., а отчетната стойност на имот с пл. № 843, кв.169, с площ от 456 кв. м. е в размер на 1 620 370.54 лв., като е посочено, че в стойността на имотите са включени и допълнително направените разходи свързани с придобиването на актива в размер на 26 661.69 лв.

По силата на чл. 19, ал.1 от ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи, а съгласно чл.21 от ЗМДТ данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

В разглеждания случай от представения по делото нотариален акт се установява, че [фирма] е собственик на гореописаните имоти , находящи се в [населено място], м. „Разсадника – Бежанци II част“, кв. 169 и като такъв е задължено лице по смисъла на чл. 11, ал.1 от ЗМДТ за данък недвижими имоти.

Страните в процеса не спорят относно отчетната стойност на имота, която съвпада с декларираната от дружеството,както и че през ревизираният период не са подавани коригиращи декларации по ЗМДТ в отдела по местонахождение на имотите, които да засягат същата.

От страна на жалбоподателя не се оспорва и определеният размер на задължението. Оспорва се дължимостта на данъка изобщо, предвид предвиденото в ОУП на [населено място], отреждане/предназначение на имота – „за озеленяване” и по-конкретно в устройствена зона за терени за локални градини и озеленяване.

В тази връзка , съдът макар да намира изготвеното заключение по съдебно - счетоводната експертиза за обективно и компетентно изготвено ,не съобразява същото ,доколкото спора не касае размера на задължението ,определено върху отчетната стойност на имотите ,а следва да се произнесе , дали се дължи данък и ТБО

съобразно промяната в предназначението на имотите.

На основание чл.63, ал.2 от ЗМДТ от кмета на Столична община са определени границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл.62 в съответния район, на територията на С.-град, както и честотата на сметосъбирането с издадените Заповед рег. № РД-09-918/29.10.2013 г. за 2014 г.; Заповед рег. № СО-РД-09-1840/30.10.2014 г. за 2015 г.; Заповед рег. № СО15-РД-09-1308/29.10.2015 г. за 2016 г.; Заповед рег. № СОА16-РД-09-1347/31.10.2016 г. за 2017 г. и Заповед рег. № СОА17-РД-09-940/30.10.2017 г. за 2018 г., като гореописаните недвижими нежилищни имоти с пл. № 843 и пл. № 844, в кв. 169, собственост на [фирма] попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване от общината описани в т.1 на територията на район „К. поляна“, поради което в т.4 на заповедта е разпоредено, че за имотите в очертани в т.1 се извършват услугите по сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване, което обстоятелство не е спорно между страните в настоящото производство.

За притежаваните от [фирма] недвижими имоти ПИ 844 и ПИ 843, са подавани декларации по реда на чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /накратко Наредба/ за вида и броя на съдовете за съхранение на битовите отпадъци, които ще се ползват през съответната ревизирана година, както следва:

2015 г. с вх. № ИТД-2600-5723/28.11.2014 г.

2016 г. с вх. № ИТД-2600-5335/27.11.2015 г.

2017 г. с вх. № СФИ16-ТД26-2818/10.11.2016 г.

2018 г. с вх. № СФИ17-ТД26-841/17.10.2017 г., с които е деклариран и заявен за ползване 1 /един/ брой съд с обем на вместимост от 1100 литра, за съхранение на битови отпадъци с честота на извозване веднъж седмично.

Няма издадена заповед от кмета на Столична община за допускане на пряко договаряне с фирми, извършваща услугата сметосъбиране и сметоизвозване за периодите обхванати от ревизията на основание чл.24, ал.1 и ал.3 от Наредбата и не са подавани декларации по чл.27, ал.2 от Наредбата.

За 2014 г. размерът на ТБО е определен, при спазване правилата на чл.26, ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, т.е. пропорционално в промили върху отчетната стойност на нежилищния недвижим имот, за заплащане услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, както и съгласно одобрената план-сметка от Столичен общински съвет за 2014 г., приети с Решение № 702 от 19.12.2013 г.

За ревизираните периоди на 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г., размерът на задължението за такса битови отпадъци е определено на основание чл.66 от ЗМДТ и чл.18, ал.2 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община и Решение № 867/19.12.2014 г. за 2015 г.; Решение № 62/ 17.12.2015 г. за 2016 г., Решение № 816/22.12.2016 г. за 2017 г. и Решение №793/21 12 2017 г за 2018 г. според правилата на чл.23 от Наредбата за нежилищни имоти на предприятия, намиращи се на територията на район „К. поляна“, Столична община.

Относно облагането с ТБО, по делото не съществува спор относно предоставянето от

общината на услугите по чл.62 ЗМДТ по събиране, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населеното място, като имотите попадат в обхвата на територията, на която тези услуги се предоставят от СО. Естеството на ТБО като възнаграждение за извършени услуги предполага те да се предоставят, за да е дължима таксата.

Нормата на чл.8, ал.5 ЗМДТ предвижда, че общинският съвет с наредба определя реда, по който задължените лица могат да бъдат освобождавани от заплащане на съответната такса, когато те не ползват услугата през съответната година, а според ал.6 общинският съвет може да освобождава отделни категории лица изцяло или частично от заплащане на отделни видове такси, като редът също се определя с наредба.

В изпълнение на законовата делегация Столичният общински съвет е приел Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община. В разпоредбата на чл.8 от нея е уредено, лицата, неползващи услуга през годината или определен период от нея, се освобождават изцяло или частично от заплащане на съответната такса по ред, определен със същата наредба. Редът е регламентиран в текста на чл.27 от посочената наредба, а именно: не се събира такса за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване за имоти на граждани и предприятия, които няма да се ползват през цялата година и задълженото лице е подало декларация по образец за това обстоятелство в отделите "Местни данъци и такси" на дирекция "ПАМДТ" по местонахождение на имота. Декларацията се подава в срок от 1 ноември до 31 декември на предходната година. За процесния период такава не е подавана ,напротив в РА подробно е изброено колко на брой и с каква вместимост контейнери са заявени / стр.51 от делото / ,което е съобразено от ответника при определяне на размера на ТБО.

Размерът на таксата за всяка от годините е определен правилно, а и страните по делото не спорят по тях.

Настъпилата промяна в предвиждането на ОУП / с приетия и към момента действащ Общ устройствен план на [населено място], с решение № 697 от Протокол № 51/19.11.2009 г. и решение № 960/16.12.2009 г. на Министрески съвет/ , с която се променя статута на процесните имоти , като имотите вече попадат в устройствена зона за терени за локални градини и озеленяване (Тго), не оказва влияние върху задължението на жалбоподателя по ЗМДТ, доколкото няма данни по делото същите да попадат в изключенията предвидени в чл.24 ал.1 от ЗМДТ.

Съдът намира, че по силата на чл. 10, ал.1 от ЗМДТ предназначението на поземлените имоти е от значение за облагането им с ДНИ единствено в случаите, когато същите са извън строителните граници на населените места и селищните образувания. В този случай облагането се предвижда за поземлените имоти, които имат предназначението по чл.8, ал.1 от ЗУТ съгласно подробния устройствен план /ПУП/.

За поземлените имоти в строителните граници на населените места законът предвижда облагане, независимо от конкретното им предназначение по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУТ съгласно чл. 10, ал. 1, пр. 1 от ЗМДТ. Процесните имоти безспорно се намира в строителните граници на [населено място] и доколкото не попада в изключенията по чл. 10 ал.2-4 от ЗМДТ и не се освобождава от данък съгласно чл. 24 от същия закон – то местният данък и местната такса за битови отпадъци е дължим. По-конкретно,хипотезата на чл.24 т.10 от ЗМДТ не намира приложение в настоящия

случай , тъй като съгласно тази разпоредба се освобождават се от данък: парковете, спорните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди . Безспорно се установява от доказателствата по делото ,че притежаваните от жалбоподателя недвижими имоти не представляват паркове, спортни игрища, площадки и други подобни, и нямат характера на имоти за обществени нужди, т.е. не са от такава категория - публична собственост. В настоящият случай, те са декларирани, като недвижими нежилищни имоти от [фирма] - частна собственост и нямат характерът на такива имоти за задоволяване на обществените потребности на населението. Наред с това е установено по несъмнен начин, че същите се водят в баланса на търговското дружество, по водените от него съответните материални счетоводни сметки, както и не са подавани коригиращи декларации по законоустановения ред за деклариране на основания за освобождаване по смисъла на ЗМДТ и няма отправено такова искане до компетентните органи по закон.

При липсата на иницирирана и проведена отчуждителна процедура по ЗОС, само въз основа на предвижданията на ОУП не може да се приеме, че процесният имот, отреден за озеленяване е публична общинска собственост и е освободен от заплащане на данък.

Бездействието на Столична община да предприеме необходимите действия по отчуждаване, не подлежи на съдебен контрол в настоящото производство . Търсената от жалбоподателя защита срещу отчуждителните мероприятия на СО респ. бездействието на общината по реалното им провеждане не може да се реализира по реда на чл.156 от ДОПК .

Цитираната съдебна практика на СЕС и Съда по правата на човека е неотнoсима към конкретния казус .

С оглед на изложеното съдът намира, че процесните поземлени имоти подлежат на облагане с местен данък , съгласно чл. 10, ал. 1 предложение първо от ЗМДТ и не са налице предвидените от закона условия, които да изключват облагането му такъв данък за процесния период , респективно които да освобождават собственика от заплащане на данъка съгласно чл.24 от ЗМДТ. Дължима е и ТБО за процесния период ,доколкото се установява,че дружеството не е подавало декларация ,че няма да ползува имотите .

Следователно оспорения РА е правилен и законосъобразен ,а жалбата на [фирма] срещу него е неоснователна.

При този изход от процеса жалбоподателя ще следва да заплати на ответника юрисконсулско възнаграждение в размера на 3776.42лв , съгласно чл.8 т.5 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното ,съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] [населено място], чрез адв. Б. П. от

Адвокатско дружество „С. и П.” против РА №СФР19-РД28-1/10.01.2020г ,издаден от Е. К. и В. П. ,органи по приходите в Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ отдел „Ревизионен контрол“ в Столична община , потвърден с решение № СОА20-РД28-1/10.01.2020г на Кмета на Столична община,с който на дружеството са определни публични задължения за ДНИ и ТБО , ведно с лихвите , в общ размер на 124642.32 лв за периода 01.01.2014г – 31.12.2018г

ОСЪЖДА [фирма] [населено място],с ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община сумата 3776.42лв,представляваща юрисконсулско възнаграждение

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: